

خنده می !

تو خنده می و من جام خالی از گنهم !
بریز باده گلگون خمار آن نگهم !

بتاب بر سر ویرانه آفتاب مراد
صفای عشق بیخشا به کلبه سیهم !

توسرو نازی و من پیش آستانه تو
فروتر از چمن و بی بهاتر از گیهم !

کجا رسد سر زلفت به دست همچو منی
تو شاهزاده حسنی و من غبار رهم !

نشاط دور جوانیم نیست، مهر بورز
که در سرای محبت مقیم سال و مهم !

تو هرچه خواهی باش و هر آنچه خواهی کن
که من مرید و هواخواه پیر خانقهم !

رضا شاپوریان
چهارشنبه ۱۵ اپریل ۱۹۹۸